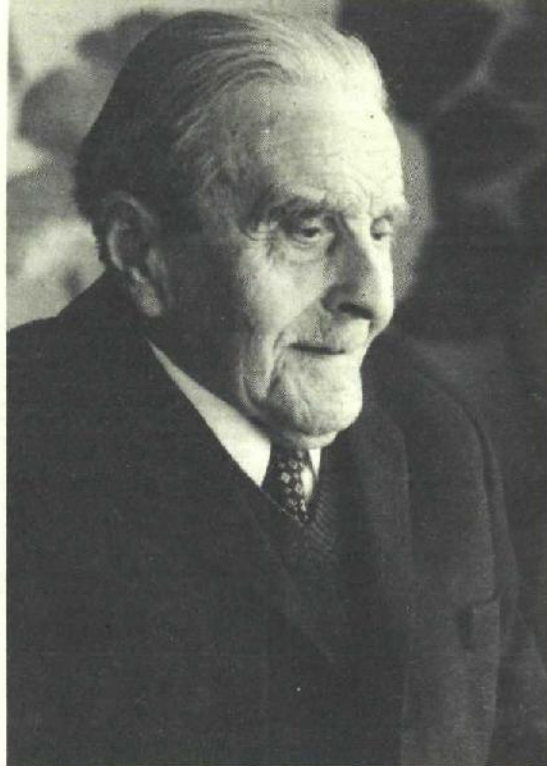

Parochie Kolderbos - Sledderlo viert in mei eeuweling Jan Lenaerts

Het moet voor Jan Lenaerts, die bij zijn zoon en schoondochter te Kolderbos - Langerlo (Genk) uitkijkt naar zijn honderdste verjaardag, een ontroerend ogenblik zijn geweest, toen op nieuwjaarsdag een van zijn achterkleinkinderen een simpel en lief versje voordroeg — of liever : voorzorg op het wijsje van een modern hitliedje :

«Aan de oever van de Loesbeek, woonde honderd jaren lang, Teenkes Zjang, Teenkes - Zjang, hij had slechts één enkele wens, gelukkig zijn met ieder mens».

Wanneer er remedies zouden bestaan om een hoge ouderdom te bereiken, dan wordt de voornaamste leefregel toch gevormd door termen als vriendschap, opgeruimdheid, eenvoud en een onaanstbaar goed humeur.

Een ontmoeting met Jan Lenaerts — zeg maar Teenkes - Zjang — stemt tot nadenken. Hoe eenvoudig is levensgeluk wanneer een man, die straks honderd gaat worden, met een monnikellach tegen je zegt: «Ik ben de koning te rijk?» Dat is hij dan ook, enerzijds om de fijne zorgen die hij geniet in het

gezin van zijn zoon en schoondochter bij wie hijzelf een ongehuwde zoon inwonen; anderzijds om de helderheid van geest en de wijsheid waarmee hij de dingen rondom hem waarneemt en relativerend commentarieert. «Wie gaan straks de bazen weer worden in ons landeke ?, vraagt hij zich terloops af. En: ik heb de indruk dat het met de dag moeilijker wordt om te regeren».

Zijn eeuw-lange leven zit boordevol gelukkige herinneringen. Van uit zijn vroegste jeugd in het gehucht Sledderlo, tot zijn huidige rustige dagen in Kolderbos - Langerlo.

Enkele keren is Teenkes - Zjang heel dicht bij Onze Lieve Heer geweest. Dat was voor enkele jaren. Na een zware griep, waarbij hem het H. Oliesel werd toegediend, kwam Jan zeker ogenblik vaag bij bewustzijn. «Enkele momenten wist ik niet waar ik was of wat er gebeurde», vertelt hij nu. Het was precies of ik zweefde en ik vroeg me af: leef ik nu of ben ik dood? Het kon me op dat luttele moment helemaal niet schelen. Ik was even kontent met het ene als met het andere». Maar dan weer met lachende ogen: «Maar ik ben toch trevreden, dat ik er nog bij ben».

HERINNERINGEN

Jan Lenaerts is en was in Genk een bekende figuur, kort na de eerste wereldoorlog werd hij verkozen tot gemeenteraadslid (1922) om in 1938 aangesteld te worden als een der vier schepenen die de gemeente Genk toen telde. (Jan noemt de andere drie voor de vuist op: Landmeeters, Wintmolders en Bijmens). Die functie bekleedde Jan tot zijn ambtsneerlegging op 1 januari 1947. Hij was ook gedurende 53 jaar lid van de kerkfabriek te Genk, waarvan 38 jaar als voorzitter. «Ik heb mee beslist om Kolderbos - Langerlo in '69 in te stellen als zelfstandige parochie», verduidelijkt Jan. Zijn geheugen aangaande gebeurtenissen en precieze jaartallen laat hem geen enkele keer in de steek.

In een gesprek met Jef Remans, gepubliceerd in het jongste nummer van het Genker heemkundig tijdschrift «Heidebloemke», herinnert Teenkes - Zjang eraan dat de vader van Jef Remans precies twintig jaar jonger was, dan Jan zelf. Daarbij diept hij in zijn herinnering betreffende het jaar 1899 (we laten hem aan het woord in zijn heerlijk Genks dialect): «*Ich wiget nog goed. Vèè voeërte doen èn Genk no de mèlkerij. En èn de Kollerbos do koeme ze mich tiege, wei er gonk gedoopt weère. Hèè es zjust twintig jaar joenger as ich. Dat moet noe treffe !»*

LICHT

Jan leefde van 1914 tot 1918 vier jaar gescheiden van zijn jong gezin. Gelukkig verbleef hij aan de IJzer niet in de vuurlinies, omdat hij van de oudste lichterling was.

«Ik was dat jaar net 35 geworden», zegt Jan, en dus hoorde ik bij de laatste lichterling van dienstplichtigen in oorlogstijd». Jan heeft meegewerkt aan het graven van loopgrachten. Toen stond zijn kommandant erop dat Jan voor de bevoorrading van de soldatenkeuken zou instaan. Er werd veel gestolen en zijn overste wist wel dat hij aan Jan zijn volle vertrouwen kon geven. «Ik ging akkoord», vertelt Jan, «op één conditie: de onderofficieren moesten samen met de soldaten eten. En dat is toen in onze compagnie ook gebeurd. Na de wapenstilstand mochten de jongens naar huis».

«Verder dan Hasselt was er geen vervoersmogelijkheid», vertelt Jan. Maar onze heeroom, Z.E. Heer Kanunnik Broux was deken te Hasselt en hij bracht me die avond thuis met de voituur. Ik stond thuis aan de deur, samen met «Teenkes - Hieër» (zijn heeroom) en toen ik geklopt had, ging in de gang het licht aan. Ik zei tegen heeroom: hé, we hebben elektrisch licht gekregen. Mijn vrouw hoorde mijn stem en ze riep naar de kinderen: pa is terug !»

Tijdens al dat opdiepen van tientallen herinneringen, gaat nooit de glimlach van zijn verrassend gaaf en zacht gezicht. Jan heeft de minder goede dingen vergeten en in zijn herinnering begraven ofwel — en dat is waarschijnlijk eerder het geval — heeft hij alle lief en leed in zijn lange leven met de glimlach aanvaard, berustend als het moest, opgewekt als het kon.

Teenkes - Zjang uit Genk : honderd jaar gelukkig

GOUDEN BRUILOFT

Jan Lenaerts werd in het Genker gehucht Sledderlo als oudste van een gezin van vijf kinderen geboren op 29 mei 1879. Zijn ouders, Pieter Jan Lenaerts (1852-1910) en Anna Elisabeth Broux (1851-1915) baatten er een kleine boerderij uit. Er waren in het gezin Lenaerts - Broux enkel jongens, van wie Jozef (die in april '90 wordt) nog in leven is en «bij Teenkes» in het ouderlijk huis woont. Op 29 april 1908 huwde Jan te Langerlo met Lucia Geeraerts, een vrouw die door haar kinderen eenstemmig wordt omschreven als een opgewekte vrouw en zorgzame moeder. Net zoals vader bleef zij nooit treuren om tegenslagen, was dubbel gelukkig bij elke mooie kant van het dagelijks leven en maakte van haar kinderen stuk voor stuk mensen die trevreden door het leven gaan.

Einde april vierden Jan en Lucia temidden van kroost en nakroost een heerlijk gouden huwelijksjubileum. Hun eigen huwelijk was gezegend met 7 kinderen: Jozef Lenaerts - Habex, die te Diepenbeek woont; Maria (overleden); Mathieu (die vier dagen na vaders vertrek naar de IJzer in 1914 werd geboren); Houben - Lenaerts Bernadine, woonachtig in Genk-Centrum; Lenaerts Michel, pater -scheurist (verbleef gedurende 22 jaar als missionaris in Zaïre - Congo); momenteel pastoor te Zammelen; Lenaerts Virginie, ingetreden in het klooster bij de Zusters Clarissen en de jongste: Constant Lenaerts - Philips bij wie vader en ongehuwde broer

Mathieu in het ouderlijk huis inwonen. Hun moeder, de echtgenote van Jan Lenaerts, overleed in 1964.

ERE - GOUVERNEUR AL ZEVEN JAAR UITGENODIGD

In het eerste jaar dat pater -scheurist Michel Lenaerts pastoor was te Zammelen, werd er een honderdjarige gevierd: Pauline Lenaerts (toevallig dezelfde familienaam, maar geen aanwijsbare familieband).

Uiteraard nodigde de pastoor zijn 93-jarige vader uit op het eeuwfeest van Paulinecke. Ere - gouverneur Louis Roppe was er de eregast en praatte ook even met Teenkes - Zjang. «Toen heb ik tegen de gouverneur gezegd», vertelt Jan, dat hij uitgenodigd werd om binnen zeven jaar op mijn honderste verjaardag aanwezig te zijn. Ik hoop van ganser harte dat hij, naast onze huidige gouverneur, aan mijn wens kan voldoen».

VIERING

Jan «Teenkes - Zjang» Lenaerts wordt op 29 mei honderd, maar omwille van andere plaatselijke gebeurtenissen wordt het feest precies tien dagen vroegerd. Samen met de gemeente Genk is de gehele wijk Kolderbos-Langerlo druk in de weer om het «sijjepeke van Kollerbos» een onvergetelijk eeuwfeest te bezorgen. Jan is er erg gelukkig om en zijn grote nakroost al evenzeer. Jan telt naast zijn zeven kinderen ook zeventien kleinkinderen en 11 achterkleinkinderen. In zijn parochie en in geheel Genk telt hij

Tijdens deze gure winterdagen houdt Jan Lenaerts zich rustig in de warme huiskamer, maar wanneer het weder het toelaat, maakt hij dagelijks zijn wandeling in de rustige omgeving van Kolderbos.

overigens alleen maar vrienden. Een man die in zijn hele leven nooit vrijwillig iemand en strobbreed in de weg heeft gelegd en bij al zijn herinneringen enkel reden heeft om ook nu nog even gelukkig te zijn als toen.

Vraagt hem tenslotte een van zijn kinderen tijdens ons bezoek: «En vader, duurt zo'n eeuw lang?»

En Teenkes - Zjang monnikellachend: «Misschien wel als ge eraan begint, maar als ze voorbij is...».

Fons APPERMANS